

ק"פ 24729/02/13 - אלעד רובין,רות רובין פורים,עזיאל רובין,אליענה רובין,אמיר ציון נגד יצחק פורים,דניאל פורים,אנגלה פורים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 24729-02-13 רובין ואח' נ' פורים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
קובלים	1. אלעד רובין
	2. רות רובין פורים
	3. עזיאל רובין
	4. אליענה רובין
	5. אמיר ציון
נגד	
נאשמים	1. יצחק פורים
	2. דניאל פורים
	3. אנגלה פורים

החלטה

לפניי בקשה לתרגום חומר ראיות מאנגלית לעברית.

ב"כ הנאשם טוען כי על הקובל לתרגם את כל חומר הראיות הכתוב בשפה האנגלית, לצורך עמידתו בדרישה למסירת חומר הראיות לנאשם. לתמיכה בטענתו זו נסמך ב"כ הנאשם על הוראת סעיף 141 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ"), העוסק בראייה שאינה בעברית ובחובת תרגומה. הסנגור מפנה גם לבש"פ 501/09 **היועהמ"ש נ' מאיו** (להלן: "עניין מאיו"), בו נדונה חובת התרגום של מסמכים שהיוו חלק מבקשת הסגרה. לטענת ב"כ הנאשם את העקרונות בדבר חובת תרגום המסמכים לעברית החלים על ההליך הפלילי, יש להחיל גם על הקובלנה לאור הוראות הדין.

ב"כ הקובל מבקש לדחות את הטענה, בצינו כי סעיף 141 לחסד"פ עניינו בראיות שהוגשו לבית המשפט, להבדיל מחומר הראיות הכולל שנאסף לצורך ניהול ההליך. עוד מפנה ב"כ הקובל לפסיקה בה נקבעה אבחנה זו באופן מפורש.

בחנתי את טענות הצדדים על רקע הוראות הדין והפסיקה, ואני סבורה כי הדין עם ב"כ הקובל.

טרם הדרשות לטענות לגופן, אציין כי מקובלת עליי העמדה העקרונית כי את הכללים הנוגעים להעמדת חומר ראיות

בהליכי קובלנה יש לקבוע על בסיס הכללים הקבועים בדין ביחס להליך פלילי, בשינויים המחוייבים במידת הצורך.

לגוף הטענה, סעיף 141 לחסד"פ נמצא בסימן ג' לפרק ה', כשהפרק כולו עוסק ב"הליכי המשפט". סימן ג' כותרתו "פרוטוקול ותרגום", ויש בו שורה של הוראות הנוגעות לרישום וניהול הפרוטוקול במסגרת ההליך. סעיף 141 עצמו דן ב"ראיה הנמסרת" לבית המשפט ובעדות שנמסרה בבית המשפט, שאינן בשפה העברית, וקובע את חובת תרגומן של אלה.

הוראת סעיף 141 לחסד"פ, אם כן, אינה מצויה בפרק ד' שעניינו "הליכים שלפני משפט", פרק הכולל גם את סימן ג' העוסק ב"עיון בראיות התביעה", אלא בפרק שעניינו "הליכי המשפט", ובהתאמה עוסקת הוראת סעיף 141 בשלב הצגת הראיות בפני בית המשפט ובשלב זה בלבד.

בש"פ 501/09 **היועהמ"ש נ' מאיו** אינו קובע אחרת. באותו עניין הקביעה נוגעת למסמכים שהוגשו והוצגו לבית המשפט במסגרת בקשת ההסגרה מטעם מדינה זרה, בהתאמה להוראות סעיף 141 לחסד"פ. ואכן, בית המשפט בהתייחס לחובת התרגום מבהיר: **"חובת התרגום משתרעת הן על חומר תיעודי המוצג בבית-המשפט והן על עדויות הנשמעות בפניו"**.

על יסוד אותה אבחנה בין חומר חקירה לבין חומר המוגש לבית המשפט במסגרת ההליך, נקבע בבש"פ 10823/08 **מירילשוילי נ' מדינת ישראל** אליו הפנה ב"כ הקובל, כי אין חובת תרגום של מסמכים המהווים חלק מחומר החקירה (וכן: ת.פ. (פ"ת) 2613/08 **מדינת ישראל נ' בלק** החלטה מיום 13.12.09).

כעולה מן המקובץ, הוראת סעיף 141 לחסד"פ אינה חלה על חומר ראיות שלא הוצג במשפט.

מבלי למעט מן האמור, שקלתי אם יש במצב הדברים בו חומר הראיות הכולל מסמכים הוא ברובו באנגלית כדי לפגוע בהגנת הנאשם ובזכויותיו. לאור העובדה שהוצהר שהנאשם דובר את השפה האנגלית, ולא נטען מטעמו אחרת, ולאור העובדה שמדובר בשפה האנגלית שהיא שפה שגורה ולא בשפה הדורשת הכרות ושליטה ייחודיות, לא נוכחתי כי קיימת פגיעה בזכויות הנאשם.

יער בהקשר זה כי גם בכל הנוגע לסעיף 141 לחסד"פ, אין מדובר בכלל מנדטורי, ולביהמ"ש יש שק"ד אם לחייב את התרגום או לפטור את המאשימה ממנו, וכך ציין בית המשפט בעניין מאיו:

"אכן, אפשר שבנסיבותיה של פרשה פלונית לא יהא ממש בתביעתו של מבוקש לתרגם את החומר הרלוואנטי ... דעתי היא, לפיכך, כי לצד קביעתה של חובת תרגום והטלתה על רשויות המדינה ... לעולם תהא שמורה לבית-המשפט היושב לדין הסמכות לסייג חובה זו ולהתאימה למקרה שבפניו. כך, תוכל הערכאה שעל ההסגרה להידרש לטענת המדינה ולפיה מן הראוי לפטור אותה לחלוטין, בשל נסיבות עליהן בכוחה להצביע, ממלאכת התרגום או למצער לצמצם את היריעה באשר לחומר שיש לתרגמו. בית-המשפט ישקול בדבר ויחליט על-פי שיקול-דעתו".

והדברים נכונים מקל וחומר לבקשה שלפניי.

בשולי הדברים אציין כי ככל שקיימים מסמכים קונקרטיים בעלי חשיבות יתרה, שהסנגור מבקש כי יתורגמו לעברית, יפנה הסנגור בבקשה מתאימה לב"כ הקובל, ובמידת הצורך יפנה לביהמ"ש.

עוד יובהר כי אין בהחלטה זו כל התייחסות לשאלת תרגום המסמכים לעברית במהלך שמיעת הראיות.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ד, 18 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.